

започнали да слизатъ отъ планинитѣ и да се заселватъ по полетата въ Епиръ и Албания, отъ дѣто отблѣснали заселеното тамъ компактно словѣнско население, часть отъ което и се прѣтопило у тѣхъ. Албанцитѣ въ движението си на югъ въ XIV в. наводнили и заселили опустѣлата Елада. Въ Душановия законикъ и сръбскитѣ хрисовулл се говори за албански пастири, които заедно съ власитѣ често бивали подарявани на монастиритѣ и цркъвитѣ.⁵ Албанцитѣ, които се различаватъ отъ другитѣ балкански народи по типа и формата на главата си и по примитивнитѣ си и горди обноски, имали доста силно влияние върху съседнитѣ тѣмъ македонски българи, което ясно се вижда въ хората, пѣснитѣ и обичаитѣ на послѣднитѣ.

Тракийци. Тракийцитѣ сжщо били арийци и обитавали на сѣверъ отъ родственитѣ имъ илирийци между Егейско, Мраморно и Черно море и рѣкитѣ Вардаръ и Морава. Една часть отъ тракийцитѣ живѣли на лѣвия брѣгъ на р. Дунавъ и въ Мала Азия. По свидѣтелството на Иродота тракийцитѣ били войнственъ и многоброенъ народъ, който билъ раздѣленъ на много племена, враждебно настроени помежду си.⁶ Отъ тракийскитѣ племена най-извѣстни били одриситѣ, които обитавали по басейна на р. Марица, съ главни градове Ускудама (Одринъ) и Друзипара (Кариширанъ), и бесситѣ, които живѣли въ сѣверната часть на Родопитѣ, съ главенъ градъ Бессапара. Послѣднитѣ на високия връхъ на Родопитѣ, Гюзтепе, близу до селото Наиплие имали прочуто прорицалище, посветено на Диониса⁷ съ пророци и жреци, подобно

⁵ Законикъ Ст. Душана, чл. 256.

„ Новаковић Ст. Глас, XXIV, 46.

⁶ Herod. V, 3. „*Θρηάκων δὲ ἔθνος μέγιστόν ἐστι μετὰ γὰρ Ἰνδοῦς πάντων ἀνθρώπων Οὐνόματα δὲ πολλὰ ἔχουσι κατὰ χώρας ἕκαστοι*“

⁷ Ibid. VII, 111.